

«На землі похмурій сонце вічне...» (1943)

Буряківець Юрій Дмитрович

* * *

На землі похмурій сонце вічне,
Блиск сузір'я між посушлих трав...
Не на фресках давніх, романтичних,
Дійсність я вивчаю і вивчав.
Височать за вибалком могили,
В зіллі зброї заростає шмат.
Йдуть онуки, а діди спочили
На вершинах снігових Карпат.
Я піду, згублюся в небокраях,
Всі зникають в безпросвітній мгли.
Я нічого більше не бажаю,
Як умерти на своїй землі.
І до смерти, що прилине шквалом,
Хай огида буде в юнаків.
Тиха слава пролунає в далях
Серед вкритих смутком берегів.
Друзі принесуть звитягу з бою,
На свободі усміхнеться люд.
Блискавки ударять над рікою,
І салют прибоями дадуть.

1943

Постійна адреса: http://ukrlit.org/buriakivets_yurii_dmytrovych/na_zemli_pokhmurii_sontse_vichne